

ಇವೆಲ್ಲವೂ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬೀರುತ್ತವೆ.

ವಿದ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ರೇಜಿಗೆ ಹುಟ್ಟಬಹುದು. ತಾವು ಕಲಿತ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆ, ಕಲಿಸಿದ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಗೌರವ ಹುಟ್ಟದೇ ಹೋಗಬಹುದು.

ಮನಮಂದಿಯನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅಮ್ಮ ಅಪ್ಪನನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ಮನೆ ಮಂದಿಯ ಮುಂದೆ ತೆರೆದಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಗೆಳೆಯರ ಬಳಿ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾರೋ ಮೂರನೆಯವರ ಬಳಿ ತೆರೆದಿಡಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅವರಿಗೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಖಿನ್ನತೆಗೆ ಜಾರುತ್ತಾರೆ.

ಆಮಿಷ ಒಡ್ಡಿ ಅಂಕ ಗಳಿಸುವುದು

‘ಔಟ್ ಆಫ್ ಔಟ್ ಬಂದರೆ ನನಗೆ ಬೈಕು ತೆಗೆಸಿ ಕೊಡುತ್ತೀರಾ? ಐಫೋನ್ ತೆಗೆಸಿ ಕೊಡುತ್ತೀರಾ? ಸೋಲೋ ಟ್ರಿಪ್ ಮಾಡಲು ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳಿಸುತ್ತೀರಾ?’ ಎಂದೆಲ್ಲ ಕೇಳಿ ಪೋಷಕರು ಹೂಂ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿದರೆ ತಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಈಡೇರಿಕೆಗಾದರೂ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಮೂಲಕವಾದರೂ ಸರಿಯೇ, ಮಕ್ಕಳು ಅಂಕಗಳಿಸುತ್ತಾರಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ಹಾಕುವ ಕಂಡೀಷನ್‌ಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿ ಸಮಿತಿ ಸೂಚಿಸುವ ಪೋಷಕರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಅಪಾಯಗಳು ಒಂದೆರಡಲ್ಲ.

ಮಕ್ಕಳು ತಾವು ಅಂದುಕೊಂಡ ಗುರಿಯನ್ನು ತಲುಪಲಾಗದೆ ಹೋದಾಗ, ತಾನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿಲ್ಲ, ಇದರಿಂದ ತನ್ನ ಬೇಡಿಕೆ ಈಡೇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಹತಾಶನಾಗಿ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು, ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗೆ ಶರಣಾಗುವುದು ಆಗಬಹುದು. ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ಅಂಕ ಗಳಿಸಿಬೇಡಿಕೆ ಈಡೇರದೆ ಹೋದಾಗಲೂ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮುಂದಾಗಬಹುದು. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪೋಷಕರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ‘ಬೇಡಿಕೆ ಈಡೇರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಗಳಿಸುವುದಲ್ಲ’ ಎಂದು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ‘ಅಂಕಗಳು ಒಳ್ಳೆಯ ಭವಿಷ್ಯದ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕಾಗಿ, ಒಳ್ಳೆಯ ಭವಿಷ್ಯದ ಯೋಜನೆಗಾಗಿಯೇ ಹೊರತು ಅನ್ಯ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ’ ಎಂದು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು.

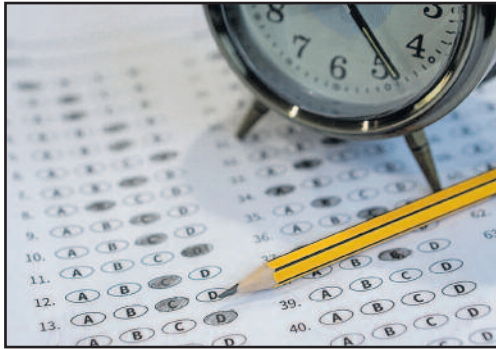
ಪಾಲಕರು ತಮ್ಮ ಆದಾಯ, ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿಕೊಂಡು ಮಕ್ಕಳ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಬೇಕೇ ಹೊರತು, ಮಿತಿಮೀರಿದ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಮುಂದಾಗಬಾರದು. ಕೆಲವರು ಹಿಂದೆಮುಂದೆ ನೋಡದೆ ಏಳೇಂಟು ಲಕ್ಷಗಳ ಬೈಕು, ಒಂದೂವರೆ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಮೌಲ್ಯದ ಮೊಬೈಲ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಪ್ರಾಮಿಷ್ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಹದಿಹರೆಯದ

ಮಕ್ಕಳು ಅದನ್ನೇ ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಬಯಕೆಗಳು ಈಡೇರದೆ ಹೋದಾಗ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣ ಒತ್ತಡಗಳು

ಹದಿಹರೆಯದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕೆಲವರು ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ತಾವೇ ಒತ್ತಡಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಶಾಲೆಯವರಾಗಲೀ ಪೋಷಕರಾಗಲೀ ಕಾರಣರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನಿಂದ ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಓದಿ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿದರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ಮನೆಯವರು ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಆ ಮಕ್ಕಳು – ‘ಇಲ್ಲ, ತಾನು ಇಷ್ಟು ತೆಗೆದೇ ತೆಗೆಯುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಮುಂದಿನ ಓದು ಇದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂಥದೇ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇಷ್ಟು ಅಂಕಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿಯೇ ಗಳಿಸುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದೆಲ್ಲ ಸ್ವಯಂ ಪ್ರೇರಿತ ಒತ್ತಡಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪೋಷಕರು ಅವರನ್ನು ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತ ಒತ್ತಡದಿಂದ ಹೊರಬರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಹಾಕಿಕೊಂಡ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಗುರಿ ಈಡೇರದೇ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಏನನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಒಂದು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು

ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶ ಸಿಗದೇ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬೇರೊಂದು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕರೆ ಅದನ್ನು ಓದು, ಅದರಿಂದಲೂ ನಿನ್ನ ಭವಿಷ್ಯ ಉಜ್ವಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಧೈರ್ಯ ತುಂಬಬೇಕು.

ಪೋಷಕರು ಮತ್ತು ಮುಕ್ತ ಮನಸ್ಸು

ಹದಿಹರೆಯದ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಬೆರೆಯಬೇಕಾದದ್ದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹಿತರಂತೆ ಇರಬೇಕು. ಇದು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ವಿಕಾಸದ ವೇದಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಷ್ಟು ಸುಲಭದ ವಿಷಯ ಅಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ತಲೆಮಾರುಗಳ ಅಂತರ 25ರಿಂದ 30 ವರ್ಷ ಎಂದು ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ್ದರೆ, ಈಗ ಐದಾರು ವರ್ಷಗಳ ನಡುವೆಯೇ ತಲೆಮಾರುಗಳ ಅಂತರವನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು. ಇಂದು ಮಕ್ಕಳು ವರ್ಷದಿಂದ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ವಿಜ್ಞಾನ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು

ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇವತ್ತು ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮೊಬೈಲ್ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆ್ಯಪ್‌ಗೂ ಲಾಕ್ ಇರುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮೆಲ್ಲ ಸುಖ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅವರು ಸ್ನೇಹಿತರ ಬಳಿ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ವಿರುದ್ಧ ಲಿಂಗಗಳ ಬಳಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮನೆಯವರಿಗಿಂತ ಗೆಳೆಯ ಗೆಳತಿಯರೇ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಪ್ತ ಆಗುತ್ತಾರೆ.

ಪೋಷಕರು ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸು ಅರಿಯಬೇಕಾದರೆ ಗೆಳೆಯರಂತೆ ವರ್ತಿಸಬೇಕು. ಅವರ ಜೊತೆ ವಾಕಿಂಗ್, ಹರಟುವುದು, ಆಟೋಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದು, ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಮಾತನಾಡುವುದು, ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಎಷ್ಟೋ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ‘ಪರೀಕ್ಷೆ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಾಗ ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಮಾತನಾಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ತಮ್ಮ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಿಜಿ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ’ ಎಂದು ದೂರು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅತಿಯಾದ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುವುದು ಕೂಡ ಅಪಾಯಕಾರಿಯೇ. ಹದಿಹರೆಯದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅವರದ್ದೇ ಆದ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಲೋಕ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಪೋಷಕರು ಗೌರವ ಕೊಡಬೇಕು.

ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಹದಿಹರೆಯದ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಕಂಟಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ರೇಷ್ಮೆಯ ಬಟ್ಟೆಯಂತೆ. ಜಾಗರೂಕರಾಗಿ ವರ್ತಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಮುಖ್ಯ.

ಫಲಿತಾಂಶದಲ್ಲಿ ಅಂಕಗಳು ನಿರೀಕ್ಷಿತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬಾರದೇ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಪತ್ರಿಕೆ ವೀಕ್ಷಣೆ, ಪುನರ್ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶಗಳಿವೆ. ಪೂರಕ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳ ಮೂಲಕ ಉತ್ತಮ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಜೊತೆಗಿದ್ದ ಗೆಳೆಯರು ತಮಗಿಂತ ಮುಂದೆ ಹೋದರು ಎಂದು ಎಷ್ಟೋ ಮಕ್ಕಳು ನಿರಾಶರಾಗುವುದಿದೆ. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪೋಷಕರು ಆ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಮೂಡಿಸಬೇಕು. ಸೋಲದಂತೆ ಧೈರ್ಯ ತುಂಬಬೇಕು.

ಮರ್ಯಾದೆಯ ಬದುಕಿಗೆ ನೂರಾರು ದಾರಿಗಳು

ಇಂದು ಮಾನವಂತರಾಗಿ ಯೋಗ್ಯರೀತಿಯಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಬಾಳಲು ನೂರಾರು ದಾರಿಗಳಿವೆ. ಮಕ್ಕಳ ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಪೋಷಕರು ಸೂಕ್ತ ತಜ್ಞರ ಜೊತೆ ಚರ್ಚಿಸುವುದು ಉತ್ತಮ. ಎಲ್ಲರೂ ಡಾಕ್ಟರು, ಎಂಜಿನಿಯರ್, ಸಿಎ, ಲಾಯರ್ ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಕ/ಶಿಕ್ಷಕಿ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಸಂಯೋಜಕ/ಕಿ, ಫ್ಯಾಷನ್ ಡಿಸೈನರ್, ಕಲಾವಿದ/ದಿ – ಹೀಗೆ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಆಗಬಹುದು. ಅಂಕದ ಬೆನ್ನೇರಿ ಮಕ್ಕಳ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಕುಸಿಯದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದದ್ದು ಮುಖ್ಯ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ: feedback@sudha.co.in